

(Εἰς τὸν Πρέσβυ τῆς Ἀγγλίας ὁ Βεζύργης ὁ Γεγὲς
τέτοια κι' ἄλλα μίλησες,
κι' ὁ σὲρ Μάλλετ τοῦπε γές
καὶ τὸν γλυκοφιλησε.)

Ῥωτῶ κι' ἐγὼ, Ῥωτῆς καὶ σὺ,
κι' αὐτὸς κι' ἐκείνος ὁ φαγάς,
Ῥωτῆ καὶ κάποιος σ'τὸ Τσαρσί
Δεπλεπιτζῆς Χὲρ Χὲρ Ἀγᾶς.

(Τοιαῦτα τοῦ Κισλάραγα περιφραδῆς εἰπόντος
ἀκούει ἕνας Ἐσφινικὸς σ'τὰ Δαρδανέλια βρόντος,
καὶ τότε ὀτῆς Ἐλευθερίας τὴν ἀγαστὴν πατρίδα
Κισλαραγάδες τρέμουμε καὶ βγάζου ἀγοουρίδα.

(Τότε δὴ τότε ντράβαλα καὶ τρέμου πανηγύρι,
τότε κι' οἱ Ταλαάτηδες τραβοῦνε τὰ μαλλιά των,
καὶ δίχως χαιρετίσματα νὰ ποῦνε σ'τὸν Βεζύργη
φεύγουσι οἱ Πρέσβεις τῆς Ἀντάντ καὶ πᾶνε σ'τὴ δουλειά
των.)

**Ἐστὴν Σταμποῦλ σκηνὴ μεγάλη,
φεύγουσι Ρώσσοι κι' Ἀγγλογάλλοι..**

(Σ' αὐτὸ τὸ μέγα γεγονός
κνεῖς δὲν μένει ξένος,
κι' ἕνας Κισλάραγας τρανὸς
φθάνει κατασπασμένως.)

Κισλ.— Πρεσβεῦται καὶ Μεγιστᾶνες,
Ὁθαλοσκαις καὶ Σουλτάναις,
ποῦχουσι χειλὴ σὸν κερᾶσια,
πιπιλλίζουσι ἀκινετίδες,
κι' ἔρωτοῦν ἀπὸ καφᾶσια,
κι' ἔρωτοῦν ἀπὸ μπερνετίδες
μῆπως ἔξερουσι ἢ Πρεσβαίαις περὶ τῆς Ἀρμάδας κᾶτι,
ἐπειδὴ γὰρ αὐτὴν δὲν ἔξερουσι τίποτα μὲς σ'τὸ Παλάτι.

"Ἄνω κάτω τὸ Χαρέμι
κι' ὄλο τὸ κορμί μου τρέμει.
Καὶ μιὰ πρώτης Ὁθαλοσκαι
ἀπὸ τὸν ὄντα τῆς μέσσα
ἔρωτᾶ γὰρ τὴν Ὁθέσσα
καὶ γὰρ τὴν Νοβορωσίσκη.

Καὶ καμπόσα Χανουμάκια
ἔσταξαν τὰ πασομακία.
Θέλουσι κι' αὐτὰ νὰ μάθῃν καὶ νὰ πληροφορηθοῦν,
κι' ἔγουμε πολλὰ σκελέτια,
καὶ τῆς πίκραις προσπαθοῦν
νὰ γλυκάνουσι μὲ σαρμπέτια.

Τὴν Τουρκιὰ μὴν τὴν Ῥωτᾶται
κι' ἐγγήσασιν μὴ ζητᾶται,
τὰ μολὰ τῆς καὶ μιὰ λῦρα.

Μὲ Βεζύργη, μὲ Ντιβάνι,
τὴν ἀνίξεσιν μᾶς κάνει
καὶ τὴν μουσκαμοίρα.

Ἐοσις οἱ μουσαφιρῆδες καὶ τῆς Φραγκιᾶς οἱ ἔξνοι
βεβαίως θὰ γνωρίζετε τί σ'τὴν Σταμποῦλ συμβαίνει.

**Φεύγουσι οἱ Πρέσβεις οἱ τρανοὶ
καὶ τέτοια λέει μιὰ φωνή.**

Γραγνίς ὄλντοῦ, μὴ φύγετε, μὴ δεῖξετε βλακεία,
ἢ Ἐσφινικὴ φευγάλα σας διόλου δὲν μᾶς ἀρέσει,
ἔμεις καμμιὰ δὲν ἔχομε μὲ τὴν Ἀντάντ κακία,
οἱ Γερμανοὶ τὴν πολεμοῦν μὲ τὸ δικό μας φέσι.

Σὸν Πρέσβει, δεῖξετε μολᾶδ,
μὴ φύγετε, παρακαλῶ,
μὴν πάρετε ποδάρι.

Ἐθῶ πολλὸ σὰς ἐκτιμοῦν,
οἱ Γερμανοὶ σὰς πολεμοῦν
μὲ τὸ μισὸ φεγγάρι.

Μὰ μόνουσι οἱ σὲς φταίφατε, δὲν φταίμ' ἔμεις καθόλου,
κανέννας δὲν ἐσκέφθηκε δουλειᾶς νὰ σὰς σκαρώσῃ...
ἔμεις ποῦ λέτε ἄναμνε γυμνάσια τοῦ Στόλου,
ὅποταν μ' αἰφνηδιασμοῦ μᾶς ῥίχτηκαν οἱ Ρώσσοι.

Τότε λοιπὸν τοὺς Γερμανοὺς τοὺς ἔπιασε μπουρῆνι,
καὶ δίχως τίποτα νὰ ποῦν σ'τῆς Πέλις τὸ Ντιβάνι
ἐπήγγαν κι' ἔσομβάρδισαν τρεῖς πόλεις ἐν εἰρήνῃ
καὶ τὴν Ἀντάντ τὴν ἔσφιξαν πολέμους νὰ μᾶς κᾶνη.

Ἐμεις μαζὶ σας θέλομε νάμαστε μέλι γάλα,
δὲν τῆς ἀρέσει τῆς Τουρκιᾶς τὸν φίλων ἢ φευγάλα,
κι' ἂν τᾶρα μᾶς ποτίζουσι νύκτα καὶ ἡμέρ' ἀφῆνι,
οἱ Γερμανοὶ τὸν πολεμοῦ σὰς τὸν κηρῶταυ μόνου.

Ἢ Γερμανία δυνατὸ μᾶς ἄκῆσιε παλοῦκι,
ὁ Γερμανὸς σὰς πολεμεῖ

και σκούζει μὲς ἀπὸ Τζαμί
σὺν Χόντζας μὲ καθωβίαι.

Τῆς Τουρκίας τὸ Καλιφάτο
ὁ καθεὶς ἄς συχωρέσῃ...
ἔπουν βλέπατε φασάτο
εἶναι Γερμανὸς μὲ φέσι.

Αὐτὸς κάθε Τουρκαλᾶ
δύσπιστο τὸν παλουκόνει,
αὐτὸς σήμερὰ φηλά
τὸ Σαντζακ Σερὶφ σηκνεῖ.

Θελεῖ σήμερὰ μ' αὐτὸ μὲς σὲ τὸ μάτι σας νὰ μ' πῆ,
καὶ σὺν ποῦρος Μουσουλμάνος
κάθε Γερμανὸς Οὐλάνος
τρῶει τὸ ταῦ κιοῦδ, τρῶει τὸ μουχαλεμί.

Ἐλάτε μας γιὰ τὸ γιὰ τὸ,
μὴ φύγετε, παρακαλῶ,
σὲ τοῦτο μας τὸ χάλι.

Μὲς σ' ἰσὴν Σταμποῦλ καθίστα
καὶ νὰ μὰς συμπαθήσετε,
γιαγινὸς ἔλντου καὶ πάλι.

Νότα τῆς Ἀντάντ' στὴν Πιόλη κ' ἄλλοτε τῆς εἶχε στείλει.

Τὰ δύο τὰ Γερμανικά πρέπει νὰ παραπλίσσης
καὶ τοὺς παντοίους Γερμανοὺς ἀμέσως ν' ἀπολύσης.
Ἄν ὑπακούσης σ' ἄλ' αὐτὰ καὶ σκόφης τὸ κεφάλι
θὰ ξεχασθοῦν βομβαρδισμοὶ κ' αὐθάδεια μεγάλη,
καὶ θὰ διατηρησωμεν εἰς τὴν αἰωνιότητα
τὸ γόνιτρόν σου, τὴν τιμὴν, καὶ τὴν ἀκεραιότητα,
καὶ πάντοτε κυριαρχοῦσιν τὴν Σταμποῦλ θὰ μένης
καὶ σ' ἰσὴν καμποῦρα τῶν μικρῶν συχὰ θὰ ξεθυμαίνης.

Τῆς Τουρκίας ἀπαντήσεις σ' ἰσὴν Ἀντάντ' τὰς ἀπατητήσεις.

Μὴ λέτε λόγια κευτούρο,
σὰς εἶπαμε καὶ πρὸ καιροῦ,
πὺς μῆτε τὰ Γερμανικά δὲν θὰ τὰ παραπλίσωμε,
μὰ μῆτε καὶ τοὺς Γερμανοὺς ποτὲ δὲν θ' ἀπολύσωμε.

Ἐῖρατε πὺς τὰ θεσμά των ἡ Τουρκία δὲν ὑποφέρει,
ἀλλὰ σεις μὰς κοπανάτε τὸ γουδὶ τὸ γουδοχέρι.
Κι' ἂν τοὺς ποῦμ' ἡμεῖς νὰ φύγουν, πλην αὐτοὶ δὲν τὸ κου-
δὲν ἰδρῶνουν ἀπὸ λόγια τὰ μεγάλα των ταυτιά, [νοῦν,
τοὺς Στρατοὺς καὶ τῆς Ἀρμάδας μόνοι των τοὺς κυβερ-
κ' ἰδρῶνα φθάνουν κ' ἄλλοι καὶ μὰς βάζουν φωντιά. [νοῦν

Τρῶνε Τούρκικα σκεῖρα τῆς Σταμποῦλ τὰ κλιντερίμ,
μὲ τὸ Τούρκικο φασάκι τοὺς ἐκόλληος μανία,

κι' ἂν θυμώσατε μαζί μας, ἀφαντάδες ἀφαντίμ...
τοὺς δικούς μας τοὺς πολέμους τοὺς κηρύτ' ἡ Πιέρμανια.

Τηλεγραφήματων στήλη. κ' ὅπορος ἔχει νὰ μὰς στείλῃ.

Ἐκ τῆς Σταμποῦλ. — Βομβαρδισμὸς κατὰ τὰ Δαρδαν-
νέλια

καὶ μερικαῖς Χανοῦμισαῖς λυγόνονται στὰ γέλοια.
Σὰ καφενάδες ἐξοικαστοὶ παλῶν καμπόσοι τάβλι
καὶ σ' ἰσὴν Ἀγγλία κατ' αὐτὰς ἀνέθηκαν οἱ ναῦλαι.

Ἐκ τῆς Σταμποῦλ. — Βομβαρδισμὸς, βαρὸν πολέμου
[μέλος,
κι' ὄλοι φωνάζουν τῆς Τουρκίας πὺς ἐφθῶσε τὸ τέλος.
Τάχα θὰ τὴν χαλάσωμε καὶ τὴν φεσοῦ τὴν τζέγια;
τάχα θὰ φάμε γρήγορα τὰ κόλλυθα κ' ἑσείνης;
ἢ θὰ τὸν ξεναφήσωμε τὸν Τουρκαλᾶ τὸν μπόγχα
ἐγγύθην πολιτισμοῦ καὶ διαρκούς εἰρήνης;

Γρῶπος τὴν Σταμποῦλ δονεῖ
καὶ φωνάζει μὰ φωνή:
νὰ χαλβάδες σαποῦνι
καὶ σαποῦνι καὶ σχοινί.

Ἐξ Αἰγύπτου. — Δυστυχία καὶ σ' ἰσὴν Αἰγύπτου μεγάλη,
δὲν θ' ἀκούσης τίποτ' ἄλλο παρὰ κρίσεις, παρὰ πένιαις,
ἐδὸ πέρα λένε τώρα πὺς θάλλοθιν καὶ Πορτογάλοι
νὰ τρομάξουν Ἀραπάδες, νὰ τρομάξουν Ἀραπίναις.

Μὰ πιστέω πὺς θὰ λείφουν νέων Ἀραμπήθων φόδοι,
καὶ σ' αὐτὴ τὴν Ἀραπιά
τόσος πλοῦτος θάβαι πιά,
ποῦ κι' Ἐγγλέζος Ἀδρόδος νάσαι λίγη λόρβα θὰ σὲ κόβῃ.

Τούρκων εἰσοβολὴ προσμένουν πὺς θὰ γίνῃ κ' ἐδὸ πέρα,
μὰ Φελάχοι καὶ Φελάχαις τραγουδοῦν σ' ἰσὴν Ἐγγλιτέρα:
γὰ χαμπίμπι λέλι λέλι
κι' ἡ καρδιά μου σένα τέλει.

Ἐξ Ἀθηνῶν. — Ἐδὸ Βουλὴ καὶ νέα δράσις τόση
κι' ἀκούω πὺς κι' ὁ Δεμερτζὴς παραίτησι θὰ δόσῃ.
Καὶ τὸ κλεινὸν πτολιέθρον βροντῆ τὸ συνταράττει,
ὁ δὲ Γκαλῆπ τὸν Πρόεδρον εἰρήνησ' ἔσπευσμένως,
καὶ λένε πὺς ὠμίλησε σ' ὅν Βενιζέλο κατὶ
κι' ὁ Πρόεδρος ἐγόρισ' σ' ὅτος φιλους θυμωμένως.

Καὶ σὺν τὸν ῥότυσαν γιασί,
ἐνεῖνος εἶπε σιγαλά:
πινακοτὴ πινακοτὴ
ἔλ' ἀπὸ τέλλο μου ταυτί,
ποῦ πάντ' ἀκούει πὺς καλά.